
[2019-25-RE](#)

CAUSA 2019-25-RE

(Zenteno Mijangos i Hernández de Zenteno c/ AREB)

Número de registre 142-2019. Recurs d'empara

Aute del 17 de juny del 2019

BOPA núm. 59, del 3 de juliol del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de maig del 2019, per la representació processal del Sr. Giovanni Zenteno Mijangos i de la Sra. Ana Maria Hernández de Zenteno, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 14 de maig del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-25-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 14 de maig del 2019;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Arguments dels recurrents

- La part recurrent considera que tot i que la sentència de la Sala Administrativa va afirmar que l'AREB/BPA tenia l'obligació d'informar els clients de manera escrita i individualitzada sobre la seva categorització, no va extreure les conseqüències derivades d'aquest manquement fonamentant-se en què els clients no volien rebre comunicacions bancàries per raons de confidencialitat.

- Destaca que aquest fet, referit a operatives bancàries ordinàries, no té res a veure amb l'obligació de notificació escrita i individualitzada en el marc del procés de resolució del banc, el qual hagués

pogut efectuar aquesta notificació a través de l'advocat dels clients o a través del correu electrònic o a través del servei de banca virtual.

- Per demostrar que no existia la prohibició de rebre informació del banc, adjunta un correu electrònic enviat el 19 de maig del 2019 (element nou sobrevingut), en què es feia el requeriment a aquesta part d'aportar un document.

- Així mateix, informa que, el 24 de maig del 2019, aquesta part, acompanyat d'una saig per tal que aixequés acta de presència, va adreçar-se a la BPA per tal de consignar que el banc només informava "*verbalment*" com a molt de la categorització. El personal mateix de l'entitat va confirmar que els clients no podien obtenir les conclusions i les motivacions de l'informe de traspàs.

- Així doncs, considera que l'AREB/BPA no ha acomplert amb el procediment degut previst en la seva pròpia normativa, ni amb el Codi de l'Administració, fets que vulnereu el dret a la defensa d'aquesta part, la qual no ha pogut conèixer les raons per les quals se li ha denegat el traspàs.

- Segons el seu parer, la Sala Administrativa no pot afirmar, sense error materialment, que aquesta part coneixia de forma suficient les raons per les quals no es van traspassar el seus actius a Vall Banc. Per consegüent, la seva resolució és il·lògica i arbitrària i comporta la vulneració dels drets a un procés degut i a la defensa.

- Sobre el seu recurs de súplica, reprèn la jurisprudència constitucional en la matèria, i conclou que dels elements nous que ha aportat, ha quedat clar que la BPA no comunica als seus clients el resultat de la categorització i que no hi ha forma que el client conegui les raons per les quals es denega el seu traspàs als efectes de la seva defensa.

- Una vegada aquestes al·legacions acreditades s'ha de declarar que la sentència de la Sala Administrativa és errònia en relació amb els fets descrits, és a dir, està fonamentada en errors materials i, per tant, és no raonable, arbitrària, i il·lògica o absurda, perquè contràriament a allò que expressa, no s'han conegut les raons de la denegació del seu traspàs, ni s'haguessin pogut conèixer encara que s'haguessin sol·licitat personalment i expressament.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que tingui per presentat aquest recurs de súplica i que, en el seu dia, revoqui l'aute d'inadmissió a tràmit del recurs 2019-25-RE.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Com ja es proclamava en l'aute del 14 de maig del 2019, dictat en aquesta causa i pel qual no s'admetia a tràmit el recurs d'empara presentat per la part que ara recorre en súplica, aquest Tribunal Constitucional no està configurat com a una tercera instància –posterior a la primera del Tribunal de Batlles i a la segona del Tribunal Superior de Justícia- o com a una instància suprema o de cassació, que resolgui o dirimeixi la divergència de criteri entre la sentència de primera instància –que substancialment va estimar la pretensió de l'agent- i la de segona instància –que la va desestimar íntegrament-, sinó que la seva jurisdicció es concreta –en el camp dels recursos d'empara- en l'anàlisi estricta de les eventuais vulneracions dels drets fonamentals de la persona i de les llibertats públiques.

2.2. El recurs de súplica, com és sabut i com la mateixa part recurrent així ho expressa, constitueix

un remei processal que el legislador ofereix a la persona que es considera gravada per la resolució d'un òrgan jurisdiccional. La seva finalitat és aportar dades noves, sobre la base de nous fets o de la presència del dret preterit, que puguin dur al Tribunal a modificar la resolució anteriorment dictada.

Per aquesta raó institucional, aquest Tribunal s'ha pronunciat ja moltes vegades i amb un mateix i invariable contingut en el sentit que l'acceptació d'un recurs de súplica implica la presentació per part dels recurrents, de nous elements de fet o de dret. L'aute dictat en la causa 2017-22-RE ja recollia la doctrina jurisprudencial establerta en les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE i 2016-59-RE. Amb una més gran proximitat temporal també ho han fet les resolucions recaigudes en les causes 2018-3-RE, 2018-7-RE, 2018-15-RE i 2018-19-RE.

La no aportació de nous elements fàctics o jurídics suposa que el recurrent pretén substituir el raonament del Tribunal, que ha de ser i vol ser imparcial, per la seva pròpia argumentació que, per essència i sense que, per tant, se li pugui fer cap retret al respecte, té naturalesa i funció parcial.

2.3. En un esforç encomiable per complir aquest pressupòsit, la part recurrent, a l'escrit interposant el recurs de súplica, acompanya, a més de l'aute de no admissió a tràmit del recurs d'empara, dos documents: a) un correu electrònic del 10 de maig del 2019 adreçat pel Sr. Josep Antoni Rivero Carrizo, de Banca Privada d'Andorra al recurrent, Sr. Giovanni Zenteno; i, b) una acta de presència del 24 de maig del 2019, aixecada per la saig, Sra. Lourdes Alonso Martínez, recollint la personació de l'advocat dels recurrents en la seu de la BPA i les manifestacions allí efectuades.

Cap, però, d'aquests dos documents, resulta suficient per tal de considerar que s'han aportat nous fets o nous elements de dret que acreditin la procedència de l'estimació del recurs de súplica.

2.4. És procedent, per tant, reiterar els arguments exposats en l'aute d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara i afegir-ne alguns de nous. Amb els mateixos materials –*iuxta allegata et probata*– el Tribunal de Batlles va estimar la pretensió de la part agent que posteriorment la Sala Administrativa va desestimar. La qüestió de si s'havia d'haver efectuat una notificació escrita, personal i individualitzada, és clarament un tema de jurisdicció ordinària, especialment, si tenim en compte que els interessats van resultar informats de manera suficient per tal d'exercitar les accions que els hi corresponien i d'aquesta manera obtenir una resolució favorable en primera instància. A més, en les actuacions consta que, el 21 d'octubre del 2017, l'AREB, com a administradora única de la BPA, va remetre a la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia una comunicació, en compliment d'un requeriment judicial previ, en què s'adjuntaven tres annexos amb documentació important i, entre ella, el fonamental informe de l'entitat PriceWaterhouseCoopers (PwC). La providència de la Batllia del 28 de novembre del 2017, va donar trasllat a les parts del resultat de les proves practicades i va concedir un termini de quinze dies hàbils per examinar els autes, demanar-ne còpies i formular els respectius escrits de conclusions. Aquests documents van poder ser objecte d'examen en l'escrit de conclusions presentat, el 22 de gener del 2018. I encara, en aquest mateix tràmit de conclusions, la part agent va acompanyar fins a tretze documents (datats entre octubre del 2016 i agost del 2017) en suport de les seves pretensions. Cap perjudici processal, amb rellevància constitucional, se li va, doncs, irrogar.

2.5. Per consegüent, per tal com en el recurs de súplica no s'han aportat nous fets, ni nous elements de dret que contradiguin la resolució recorreguda, és procedent confirmar íntegrament l'aute d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara, per manca de contingut constitucional en no haver-se produït la vulneració de drets fonamentals al·legada.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Giovanni Zenteno Mijangos i de la Sra. Ana Maria Hernández de Zenteno contra l'aute del Tribunal Constitucional del 14 de maig del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-25-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de juny del 2019.

Dominique Rousseau
President

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada Magistrat

Joan Manel Abril Campoy